

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

FİLİSTİN KRİZİNİN GERÇEK SORUMLUSU

Es-selamu aleykum ve RahmetuLlahi ve Berekatuhu.

Euẓu bi-Llahi mine ş-şeytani r-racim. Bismillāhi r-Raḥmāni r-Raḥīm.

Ve s-salatu ve s-selamu ‘ala Rasulina Muhammed’in Seyyidi l-evveline vel ahirin.

Meded yā ResūlaLlāh, meded yā Sādāti ‘Ashābi ResūliLlāh, meded yā Meşāyihinā,

Destur Mevlāna Şeyh Abdullāh el-Fa’iz ed-Dağistāni, Şeyh Muhammed Nazım el-

Hakkani. Meded. Tarikatuna es-Sohbe vel hayru fil Cemiyyeh.

Allah ﷻ sizi mübarek eylesin. Bize saygı gösteriyorsunuz. Biz buna layık değiliz, ama elhamdülillah, bizim aracılığımızla Meşayihlere ve Peygamber Efendimiz şallā Llāhu ‘alayhi wa-sallam’e hürmet gösteriyoruz. Onun için, size teşekkür ederim. Allah ﷻ size daha çok sevgi ve nur versin inşallah. Ve sizi bu yolda, Peygamber sallallahu aleyhi ve sallam’ın yolunda, Ehl-i Sünnet ve Cemaat yolunda, tarikat yolunda tutsun. Bunların hepsi aynı yoldur; farklı değildir.

Elhamdülillah, doğru yoldayız. Tariqul Mustaqīm, tariqu s-Sahīh, inşallah. Tarikat yol demektir. Mustaqīm ise doğru yol demektir. Yoldan sapmamak. Elhamdülillah, Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem’in yolundayız. Ve bu yol devam ediyor; sadece kıyamete kadar değil, sonsuza dek, elhamdülillah. Sonsuza dek. Baştan beri bu yola tutunan daha mübarektir, cennette Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem’e daha yakındır. Dünyada da Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem için daha sevgilidir. Çünkü Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur, “Bana salavat getirene karşılık veririm.” Bu yüzden, her defasında tarikat ehli Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem’e salavat getirirler, sizin de dediğiniz gibi “Durud” çekerler. Ve her seferinde Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem cevap verir. Bu bizim inancımızdır, İslam inancıdır. Ama bazı insanlar bunu kabul etmiyor; onlar önemli değil. Önemli olan, Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem’in yolunda, babalarınızın, dedelerinizin, atalarınızın yolunda olmaktır.

Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem’den bugüne kadar bu yol devam etmektedir. Birçok insan onu yok etmeye çalıştı, ama başaramadılar. Onlar yok oldular. Artık kimse onları tanımıyor. Ama elbette bir, iki, yüz değil, her yerde binlerce kişi vardı. Ama hepsi yenilgiye uğradı ve fitneleriyle ve yaptıklarıyla birlikte gömüldüler. Yeralında pişmanlık duyuyorlar; ama hiçbir faydası yok. Faydası, herhangi bir zamanda başlamak, bu yolu tabi olmak, şeytanı dinlememektir. “Vesvelerim var,” diyorlar. Bu normal: şeytan vesvese yapar. Ama bu insanlar daha da fazla fısıldıyorlar, şeytandan daha fazla vesvese yapıyorlar.

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

Elhamdülillah, kasideyi yapan şeyh Mescid-i Aksa ve Mi'rac'tan bahsediyordu. Ne yazık ki, birçok insan bu yerleri ziyaret edemiyor. Bugün de kardeşlerimizden biri bana, "Her yeri geziyorsun, en çok hangi ülkeyi seviyorsun? En çok hangisinden memnunsun?" diye sordu. Belki de Mekke veya Medine diyeceğimi düşündü. Ben de "Filistin" dedim. Elhamdülillah, çünkü burası peygamberlerin diyarı, kutsal Mescid-i Aksa'nın diyarı. Sübhanallah, Allah ﷻ bu topraklara olan sevgiyi kalbime yerleştirdi. Ve ben de Mevlana Şeyh ile birlikte orayı ziyaret ettim. Eskiden Arapların kontrolündeydi. Mevlana Şeyh her yıl Kıbrıs'tan hacılar getirirdi. Onları hacca götürür ve Mescid-i Aksa'yı ziyaret ederdi. Ama İsrail orayı ele geçirdikten sonra gidemez oldular. Ancak altmış yıl sonra ben ziyaret ettim. Gerçekten çok güzel ve harika bir yerdi.

Orada neler oldu? Nablus'u ziyaret ediyordum. Nablus çok güzel bir şehir. Orada birçok tarikat ehli var ve bizi akşam yemeğine davet ettiler. Eski bir camide namaz kıldık. Nablus'ta birçok tarikat ehli var. Ama tüm bu Araplar, başından beri Batılılar tarafından Halifelige, Osmanlılara karşı devrim yapmak için kandırıldılar. Sultan Abdülhamîd'e milyarlarca teklifte bulundular, "Bütün borçlarınızı ödeyeceğiz, bize bu topraklardan biraz verin yeter." Sultan Abdülhamîd bu adamı kovdu ve şöyle dedi: "Bu mübarek topraklardan size bir parça bile veremem. Bu benim emanetimdir. Allah'a ﷻ nasıl olur da bu sorumluluğu başkasına terk ettiğimi söyleyebilirim!" Sultan Abdülhamîd de tarikatçıydı. Bütün sultanlar tarikat ehliydi, Sahib-i tarikat. Sultan Abdülhamîd Şazili idi; şeyhi de Şazili idi. Bu yüzden onlara vermedi. Ama elbette fitne çıkardılar, onu kovdular ve Arapları kandırdılar. Onlara, "Sen bütün Müslümanların, Arapların kralı olacaksın. Ve bu topraklar senin olacak" dediler.

Mevlana Şeyh Abdüllâh ed-Dağistanî o zamanlar Osmanlı ordusundaydı. Mescid-i Aksa yakınlarındaki Mescid-i Sakhra'da halvet yaptı. Orada 40 gün kaldı. Yaklaşık bir yıl boyunca Filistin'i ve Mescid-i Aksa'yı savundu. Ondan sonra geri döndüklerinde Osmanlıları bitirmişlerdi. Ve bu batılılar hızla tüm Osmanlıları ele geçirdiler ve halifeyi oradan uzaklaştırdılar. Bunu yapabilirler. Onlar adına bir şey söyleyemeyiz. Bu onların hakkı. "الْحَرْبُ خُدْعَةٌ", "Savaş aldatmadır." Savaşta insanları aldatabilirsiniz. Ama aldatan korkunçtur. Aldatanla birlikte olmak korkunçtur. İslam'a, halifelige karşı düşmanla birlikte olmak çok büyük bir günahdır. Bu kabul edilemez. Ve elbette, bu iş bitti.

Sonra Filistin'i ele geçirdiler. Ve bundan sonra, "Zulüm görüyoruz, şu, bu var bizde" diye bağırıp çağırıyorlar. Bunun sebebi ne? Hâlâ, hâlâ yaptıklarının yanlış olduğunu kabul etmiyorlar! Hâlâ Osmanlı'ya karşılar. Hâlâ Halifelige karşı. Bütün Arap dünyası! Halifelikten veya Osmanlılardan memnun olduklarını düşünmeyin. Şimdiye kadar. Çünkü batı ülkeleri zehir koydu. Ve bu zehir, Arapların kemiklerine işliyor. Biraz kazırırsanız, Osmanlılara ve halifelere karşı düşmanlığı ve nefreti görürsünüz. İşte bu yüzden tüm bunlar oluyor. "Gazze, Mazze!" Bilmem ne diye ağlıyorlar. Bu sizin suçunuz! Bu insanlar

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

düşman, istediklerini yapabilirler; onlar için sorun yok. Ama Allah’a tövbe etmezseniz ve tarikatla birlikte olmazsanız, bu iyi değildir. Herkes bunun yanlış olduğunu söyleyebilir. Ben orada yaşadım. Şam’da doğdum. Okulda, ilkokulda, ortaokulda, her yerde sadece, “Osmanlılar düşmandır. Bizi geriye götürdüler. Topraklarımızı alıyorlar,” diye öğrettiler. Osmanlılar bir şey isteselerdi, Filistin’i bu insanlara verip parayı alabilirlerdi. O zaman da ülkelerini bugüne kadar yönetebilirlerdi. Ama bu insanlar, bizim insanlarımız, akıl sahibi değiller. Akılları bitmiş. Akılları yanmış. Müslümanlar, tüm Müslümanlar, akılları yanmış; düşünme yok, iyi düşünme yok. Sadece dışarıya, örtüye bakıyorlar; arkasında ne olduğunu, içinde ne olduğunu görmüyorlar. Kimisi İran’ın peşinden koşuyor, kimisi Vahhabilerin peşinden. Müslüman olduğunu söyleyemezsin.

Ve bunu Nablus’tayken söyledim. Sultan Abdülhamid bu şehri çok severdi. Bu şehirde onun için özel bir yer vardı. Bu akşam yemeğine geldim. Maşaallah, oradaki insanlar iyi. Sultan Abdülhamid’i seviyorlar çünkü onları sevdiğini söylemişti. Hatta Nablus’a kadar demiryolu bile yaptırmıştı. Orada yaşlı bir adam oturuyordu. Ona selam verdim ama pek mutlu değildi. “Tatbi” dedi. İlk başta “Tatbi”nin ne olduğunu anlamadım. Sonra anladım. “Tatbi,” [ışgalciyle] normalleşme anlamına gelir. Onlar bu normalleşmeyi sevmiyorlar. Normalleşme yapmayın. Siz burada oturuyorsunuz. Biz mübarek bir yeri ziyaret etmeye geldik. Allah ﷻ burayı bizim için açtı ve biz buraya geldik. Bunu neden söylediniz? Burada sadece sizin için değil. Burası tüm Müslümanlar için mübarek bir yer. Size bunu söylediğinizde, elbette size zulmedecekler ve hoşunuza gitmeyen her şeyi yapacaklar.

İşte İslam’ın, Müslümanların durumu bu. Gerçek âlimlerden, gerçek Meşâyihlerden öğretmeleri gerekiyor. Elbette onlardan çok var. Ve burada maalesef görüyorum: Araplar Sufi olan bile bu zehri taşıyorlar. Çünkü bu zehri bedenlerine ve her yerlerine koyarlar. Bu yüzden onlara dokunursanız yavaş yavaş ortaya çıkacaklar. Bu yüzden Allah’tan ﷻ af dilemeleri gerekiyor. Allah ﷻ Gafur Rahim’dır. Allah ﷻ kabul eder ve bağışlar.

İnşaAllah Allah ﷻ bizi bağışlasın ve Allah ﷻ bize Seyyidina Mehdi’yi göndersin. Elhamdülillah, Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sallam’dan Mehdi aleyhisselam hakkında müjdelere var. Bu olmadan işler zor. Her zaman, her yerde sorunlar var. Bütün dünyada sorunsuz bir yer yok. Ve sorunların çoğu elbette Müslüman yerlerde, Müslüman ülkelerde. Neden? Çünkü şeytan emekli olmaz; Mevlana Şeyh’in dediği gibi. Bir keresinde bir piskopos Mevlana Şeyh’e, “Bu sıkıntılar ne zaman bitecek?” diye sordu. Mevlana Şeyh, “Şeytan emekli olunca bitecek” dedi. Bu adam çok gülüyordu. Mehdi aleyhisselam geldiğinde, sıkıntılar sona erecek. Ama şeytan henüz işini bitirmedi. Keşmir, Myanmar, Filistin, Irak, İran, tüm Afrika, Sudan, Libya hakkında – her Müslüman ülkenin sorunları var – bir şeyler okuduğumda veya duyduğumda çok üzülüyorum. Ama sonra – çünkü eğer bunu bitirmek istiyorlarsa, binlerce yıla ihtiyaçları var – Seyyidina Mehdi geldiğinde barış

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

olacağını hatırlıyorum. Hiçbir sorun olmayacak: Keşmir yok, vize yok, kalma, gitme, gelme izni yok. Bütün bunlar sona erecek. Elbette, şeytan henüz emekli olmadı. Çünkü Mehdi aleyhisselam geldiğinde, Allah'ın ﷻ sözü, bize vaat ettiği gibi ve Peygamber sallallahu aleyhi ve sallam'ın dediği gibi: bütün yeryüzü İslam'da olacak, başka hiçbir din kalmayacak. Bütün insanlar İslam'ı takip edecek. İslam ne anlama geliyor? İslam kelimesi barış anlamına gelir. Bütün dünyada barış olacak. Mehdi aleyhisselam gelecek ve ondan sonra Hz. İsa aleyhisselam gelecek. Mehdi'den sonra Hz. İsa aleyhisselam hüküm sürecek. 40 yıl barış olacak. Hz. İsa aleyhisselam o zaman vefat ettiğinde, Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sallam'ın yanına defnedilecek. Bu deliller onun tanrının oğlu olduğunu söylüyor gibi değil. Estağfirullah. Bu en saçma şey. Dünyanın en zeki insanları olduklarını düşünüyorlar. Şimdi bu makineye bile sorabilirler. Akıllı bir makineleri var. "Hz. İsa (aleyhisselam) kimdir?" diye soruyorlar. Makine, "O bir peygamberdir" diyor. Makine bile onlardan daha iyi biliyor. İsa aleyhisselam vefat ettiğinde, Medine'de Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in yanına defnedilecektir. Orada onun için bir yer vardır; bunu Ehl-i Sünnet ve Cemaat'ten herkes bilir. Ondan sonra, bütün dünya yeniden şeytanın eline geçecek; tam gücüyle insanlar arasında dolaşacak. Birçok insan yeniden kâfir olacak. Sadece az bir kısmı Müslüman olacak. O zaman bir duman çıkacak ve Müslüman o dumanı soluduğunda vefat edecek. Sadece kâfirler burada kalacak. Yani sadece 40 yıl şeytandan kurtulacağız. Ondan sonra tekrar gelecek. İşte dünya böyle. Böyle olması gerekiyor. Çünkü kıyamet bu insanların başına gelecek. O zaman tüm kâfirler yok olacak.

Şimdi bazen haberler geliyor, uzaydan bir taş geliyor ve bu kıyamet olacak, dünyaya çarpacak. Elhamdülillah Müslümanlar, müminler bunun doğru olmadığını biliyorlar. Belki diğer insanlar bu taşla dünyanın sonunun geleceğinden çok korkuyor, endişeleniyor ve üzülüyorlar. Bu taş, her taş, her küçük şey Allah Azze ve Celle'nin emriyle geliyor. İlah Azze ve Celle'nin emri olmadan kıyamet nasıl oluşacak? Kâfirlerin inançları saçma. Kendilerini korkutuyorlar. Allah'tan ﷻ korkmuyorlar, ama hiçbir şeyden korkuyorlar.

Allah ﷻ inşallah bizlere Ehl-i Sünnet ve Cemaat yolunda kalmamız için yardım etsin. Ehl-i Sünnet ve Cemaat kimlerdir? Şeriatı takip edenlerdir. Elhamdülillah, şeriat ve dört mezhep önemlidir. Bunu kabul etmeyenler Ehl-i Sünnet ve Cemaat'ten değildir. Her mezhebin kolay bir yolu vardır, zorluğu yoktur. Her ülke kendine uygun olanı (dört mezhepten) takip edebilir. Ama bu insanların yeni modası değil. Onlar mezheplere gerek olmadığını söylüyorlar, mezheplere ve mezheplere uyan insanlara lanet okuyorlar. "Mezhebe gerek yok, sadece Kur'an'ı takip edin" diyorlar. Kur'an'ı okuduğunuzda – birçok kez Kur'an'ı doğru düzgün okuyamayan insanlar duyuyorum. Öyleyse nasıl anlayıp takip edebilirsiniz? Peygamber Efendimiz şallâ Llâhu 'alayhi ve-sellem buyuruyor, "يَسِّرُوا" "وَلَا تُعَسِّرُوا", "Yessirû ve la- Tu'assiru" Kolaylaştırın, zorlaştırmayın. [Hadis]. Eğer bilmiyorsanız, bir şey bulmak için Kur'an'ı baştan sona açarsınız. Birini bulana kadar diğerini unutursunuz. Tekrar açarsınız ve yine unutursunuz. Bu iyi değil. Bu büyük bir

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

fitnedir. Alimler bunu biliyor. Şeriat karşı bir şeyler ortaya atan birçok insan var ve iddia ediyorlar, “Bunu Kur’an’dan öğrendik” diye. Kur’an-ı Kerim’i öğrenmek için en az on yıl gerekir: öğrenmek, okumak veya anlamak için. Ve anladığınızda, hadislerle de bakmalısınız. Onlar hadisleri kabul etmiyorlar. Bittiler. Okudukları her şey faydasız; hatta onlara zarar verir çünkü fitne çıkarıyorlar, insanları başka şeyler aramaya yönlendiriyorlar. Öyleyse Ey Ehl-i Sünnet vel Cemaat! Mezhepten uzaklaşmayın, tarikattan uzaklaşmayın. “Bunlar iki kanattır,” derler. “Seyyidinā Halid el-Bağdadi, Şeyh Ali el-Bağdadi, “Zül Cânâhayn” diye çağırırlar onu. İki kanatlı olan. Çünkü bir kanat şeriat, diğeri tarikattır. Bunlar olmadan gidemezsiniz. İki kanat olmalı ve bu bizim yolumuzdur. Allah ﷻ sizi mübarek kılsın. Allah ﷻ sizi bu yolda tutsun, inşallah. Hangi tarikat olursa olsun; önemli değil. Bugün de söyledim. Birçok tarikat var. İstedığınız tarikattan birini takip edebilirsiniz; size uygun olanı. Tıpkı size uygun olan herhangi bir mezhebi takip edebileceğiniz gibi. Allah ﷻ sizi mübarek eylesin. Allah ﷻ bizi bu yolda tutsun. Amin.

Ve-min Allahi t-tevfık. El-Fatiha.

Mevlana Şeyh Muhammad Adil er-Rabbani
18 Ocak 2026/ 29 Recep 1447
Greengate Camii – Oldham, İngiltere